

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

رساله

دوره دکتری تخصصی (Ph.D.) در رشته بیوشیمی بالینی

عنوان:

اثر اسیدهای چرب (پالمیتات و اولئات) بر مقاومت به انسولین و بیان ژن، میزان پروتئین و فعالیت آنزیم پروتئین تیروزین فسفاتاز B1 در رده سلول‌های عضلانی C2C12

نگارش:

لیلا پروانه

اساتید راهنما

دکتر محمد تقی خانی

دکتر باقر لاریجانی

اساتید مشاور

دکتر مهدی فروزنده مقدم

دکتر ابوالفضل گلستانی

تابستان ۱۳۸۹

بسمه تعالی

تاییدیه اعضای هیات داوران حاضر در جلسه دفاع از رساله دکتری

خانم لیلا پروانه رشته بیوشیمی بالینی رساله دکتری خود را با عنوان: اثر اسیدهای چرب (پالمیتات و اولئات) بر مقاومت به انسولین و بیان ژن، میزان پروتئین و فعالیت آنزیم پروتئین تیروزین فسفاتاز IB در رده سلولهای عضلاتی C2C12 در تاریخ ۸۹/۶/۳۰ ارائه کردند. اعضای هیات داوران نسخه نهایی این رساله را از نظر فرم و محتوا تایید کرده است و پذیرش آنرا برای تکمیل درجه دکتری پیشنهاد می‌کنند.

اعضای هیات داوران	نام و نام خانوادگی	امضاء
استاد راهنمای اصلی	دکتر محمد تقی خانی	
استاد راهنمای دوم	دکتر باقر لاریجانی	
استاد مشاور	دکتر مهدی فروزنده مقدم	
استاد مشاور	دکتر ابوالفضل گلستانی	
استاد ناظر	دکتر فاطمه صغری کرمی تهرانی	
استاد ناظر	دکتر پروین پا سالار	
استاد ناظر	دکتر شهره خاتمی	
استاد ناظر و نماینده تحصیلات تکمیلی	دکتر عباس صاحبقدم لطفی	

آیین نامه حق مالکیت مادی و معنوی در مورد نتایج پژوهشهای علمی دانشگاه تربیت مدرس

مقدمه: با عنایت به سیاست‌های پژوهشی و فناوری دانشگاه در راستای تحقق عدالت و کرامت انسانها که لازمه شکوفایی علمی و فنی است و رعایت حقوق مادی و معنوی دانشگاه و پژوهشگران، لازم است اعضای هیأت علمی، دانشجویان، دانش‌آموختگان و دیگر همکاران طرح، در مورد نتایج پژوهشهای علمی که تحت عناوین پایان‌نامه، رساله و طرحهای تحقیقاتی با هماهنگی دانشگاه انجام شده است، موارد زیر را رعایت نمایند:

ماده ۱- حق نشر و تکثیر پایان‌نامه/ رساله و درآمدهای حاصل از آنها متعلق به دانشگاه می باشد ولی حقوق معنوی پدید آورندگان محفوظ خواهد بود.

ماده ۲- انتشار مقاله یا مقالات مستخرج از پایان‌نامه/ رساله به صورت چاپ در نشریات علمی و یا ارائه در مجامع علمی باید به نام دانشگاه بوده و با تایید استاد راهنمای اصلی، یکی از اساتید راهنما، مشاور و یا دانشجوی مسئول مکاتبات مقاله باشد. ولی مسئولیت علمی مقاله مستخرج از پایان‌نامه و رساله به عهده اساتید راهنما و دانشجو می باشد.

تبصره: در مقالاتی که پس از دانش‌آموختگی بصورت ترکیبی از اطلاعات جدید و نتایج حاصل از پایان‌نامه/ رساله نیز منتشر می‌شود نیز باید نام دانشگاه درج شود.

ماده ۳- انتشار کتاب و یا نرم افزار و یا آثار ویژه (اثری هنری مانند فیلم، عکس، نقاشی و نمایشنامه) حاصل از نتایج پایان‌نامه/ رساله و تمامی طرحهای تحقیقاتی کلیه واحدهای دانشگاه اعم از دانشکده‌ها، مراکز تحقیقاتی، پژوهشکده‌ها، پارک علم و فناوری و دیگر واحدها باید با مجوز کتبی صادره از معاونت پژوهشی دانشگاه و براساس آئین‌نامه‌های مصوب انجام شود.

ماده ۴- ثبت اختراع و تدوین دانش فنی و یا ارائه یافته‌ها در جشنواره‌های ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی که حاصل نتایج مستخرج از پایان‌نامه/ رساله و تمامی طرحهای تحقیقاتی دانشگاه باید با هماهنگی استاد راهنما یا مجری طرح از طریق معاونت پژوهشی دانشگاه انجام گیرد.

ماده ۵- این آیین‌نامه در ۵ ماده و یک تبصره در تاریخ ۸۷/۴/۱ در شورای پژوهشی و در تاریخ ۸۷/۴/۲۳ در هیأت رئیسه دانشگاه به تایید رسید و در جلسه مورخ ۸۷/۷/۱۵ شورای دانشگاه به تصویب رسیده و از تاریخ تصویب در شورای دانشگاه لازم‌الاجرا است.

«اینجانب **لیلا پروانه** دانشجوی رشته **بیوشیمی بالینی** ورودی سال تحصیلی **۱۳۸۳** مقطع **دکتری** دانشکده **علوم پزشکی** متعهد می‌شوم کلیه نکات مندرج در آیین‌نامه حق مالکیت مادی و معنوی در مورد نتایج پژوهش‌های علمی دانشگاه تربیت مدرس را در انتشار یافته‌های علمی مستخرج از پایان‌نامه / رساله تحصیلی خود رعایت نمایم. در صورت تخلف از مفاد آیین‌نامه فوق‌الاشعار به دانشگاه وکالت و نمایندگی می‌دهم که از طرف اینجانب نسبت به لغو امتیاز اختراع بنام بنده و یا هرگونه امتیاز دیگر و تغییر آن به نام دانشگاه اقدام نماید. ضمناً نسبت به جبران فوری ضرر و زیان حاصله براساس برآورد دانشگاه اقدام خواهم نمود و بدینوسیله حق هرگونه اعتراض را از خود سلب نمودم.»

لیلا پروانه

۸۹/۶/۳۰

آئین نامه پایان نامه (رساله) های دانشجویان دانشگاه تربیت مدرس

نظر به اینکه چاپ و انتشار پایان نامه (رساله) های تحصیلی دانشجویان دانشگاه تربیت مدرس، مبین بخشی از فعالیت های علمی پژوهشی دانشگاه است. بنابراین به منظور آگاهی و رعایت حقوق دانشگاه، دانش آموختگان این دانشگاه نسبت به رعایت موارد ذیل متعهد می شوند:

ماده ۱: در صورت اقدام به چاپ پایان نامه (رساله) ی خود، مراتب را قبلاً به طور کتبی به دفتر "دفتر نشر آثار علمی" دانشگاه اطلاع دهد.

ماده ۲: در صفحه سوم کتاب (پس از برگ شناسنامه)، عبارت ذیل را چاپ کند:

" کتاب حاضر، حاصل رساله دکتری نگارنده در رشته بیوشیمی بالینی است که در سال ۱۳۸۹ در دانشکده علوم پزشکی دانشگاه تربیت مدرس به راهنمایی دکتر محمد تقی خانی و دکتر باقر لاریجانی، مشاوره دکتر مهدی فروزنده مقدم و دکتر ابوالفضل گلستانی از آن دفاع شده است.

ماده ۳: به منظور جبران بخشی از هزینه های انتشارات دانشگاه، تعداد یک درصد شمارگان کتاب (در هر نوبت چاپ) را به "دفتر نشر آثار علمی" دانشگاه اهداء کند. دانشگاه می تواند مازاد نیاز خود را به نفع مرکز نشر در معرض فروش قرار دهد.

ماده ۴: در صورت عدم رعایت ماده ۳، ۵۰٪ بهای شمارگان چاپ شده را به عنوان خسارت به دانشگاه تربیت مدرس، تادیه کند.

ماده ۵: دانشجو تعهد و قبول می کند در صورت خودداری از پرداخت های بهای خسارت، دانشگاه مذکور را از طریق مراجع قضایی مطالبه و وصول کند، به علاوه به دانشگاه حق می دهد به منظور استیفای حقوق خود، از طریق دادگاه، معادل وجه مذکور در ماده ۴ را از محل توقیف کتابهای عرضه شده نگارنده برای فروش، تامین نماید.

ماده ۶: اینجانب لیلا پروانه دانشجوی رشته بیوشیمی بالینی مقطع دکتری تعهد فوق و ضمانت اجرایی آن را قبول کرده، به آن ملتزم می شوم.

لیلا پروانه

۸۹/۶/۳۰

تقدیم به :

والدینم،

برادرانم،

و معلمانم

به انجام رساندن این رساله جز با راهنمایی اساتید بزرگوار و کمک‌های افراد آگاه و همدلی دوستان دلسوز ممکن نمی‌شد:

- از جناب آقای دکتر محمد تقی خانی استاد عالم و فرهیخته که در نهایت صبوری و تحمل و حسن خلق راهنمایی این کار را برعهده داشته‌اند نهایت سپاس و تشکر را دارم.

- از استاد ارجمند جناب آقای دکتر باقر لاریجانی که به عنوان استاد راهنمای دوم در هدایت این کار سهیم بوده‌اند تشکر می‌نمایم.

- از اساتید ارجمند جناب آقای دکتر مهدی فروزنده مقدم و جناب آقای دکتر ابوالفضل گلستانی که به عنوان اساتید مشاور در به انجام رسیدن این کار سهیم بوده‌اند تشکر می‌نمایم.

- از استاد ارجمند جناب آقای دکتر مشکانی استاد محترم مشاور که با اندوخته‌های علمی خود در کلیه مراحل انجام این رساله، از جمله طرح و ایده اولیه این تحقیق، پشتوانه علمی محکمی بوده‌اند کمال تشکر را دارم.

- از تمامی اساتید بزرگوارم در طول این مقطع و سایر مقاطع تحصیلی صمیمانه سپاسگزارم. بی شک آموخته‌های این بزرگواران همواره سرمایه زندگی و روشنایی راه خواهد بود.

- از کارشناسان محترم گروه بیوشیمی بالینی دانشگاه تربیت مدرس و کارشناسان و اساتید محترم گروه بیوشیمی دانشگاه علوم پزشکی تهران و کارشناسان محترم مرکز تحقیقات غدد به خاطر همکاری و همراهی‌شان در مسیر این تحقیق سپاسگزارم.

- از تمامی دوستانم به خاطر همدلی صمیمانه و راهنمایی‌های دلسوزانه‌شان که طی این مسیر صعب را آسان نمود صمیمانه سپاسگزارم.

چکیده:

چاقی و دریافت رژیم غذایی پرچربی از مهمترین فاکتورهای محیطی هستند که از طریق افزایش سطح اسیدهای چرب و فاکتورهای التهابی در بافت‌ها و پلاسما موجب مقاومت به انسولین عضلانی می‌شوند. اسیدهای چرب اشباع عموماً باعث مقاومت به انسولین و انواع غیراشباع موجب افزایش حساسیت به انسولین می‌شوند. هدف از مطالعه حاضر بررسی نقش PTP1B به عنوان واسطه در اعمال اثرات اسیدهای چرب بر عملکرد مسیر انسولین است. برای این منظور رده سلول‌های عضلانی موش، C2C12، تحت تیمار با غلظت‌های مختلف دو اسید چرب اشباع و غیراشباع پالمیتات و اولئات برای زمان‌های مختلف قرار گرفتند. سپس میزان mRNA، پروتئین، و فعالیت آنزیمی این مولکول به ترتیب با استفاده از روش‌های Real-time PCR، لکه‌گذاری وسترن، و کیت تجاری اندازه‌گیری شدند. همچنین از کشت توام غیر-مستقیم میوتیوب‌ها و ماکروفاژها در حضور پالمیتات برای بررسی تاثیر التهاب ناشی از ماکروفاژها بر بیان پروتئین PTP1B استفاده شد. نتایج مطالعه حاضر نشان داد که تیمار با پالمیتات ۰/۷۵ میلی‌مولار به مدت ۲۴ ساعت باعث القای بیان mRNA (۰/۶۷)، پروتئین (۰/۳۳)، و فعالیت آنزیمی PTP1B (۰/۴۷) می‌شود. همچنین این غلظت از پالمیتات باعث کاهش برداشت گلوکز و ایجاد مقاومت به انسولین در میوتیوب‌ها شد اما مهار فعالیت PTP1B در حضور پالمیتات مقاومت به انسولین ناشی از پالمیتات را کاهش داد. همچنین میزان افزایش سطح پروتئین PTP1B در میوتیوب‌ها در حضور ماکروفاژ و پالمیتات (۰/۴۸) بیش از افزایش سطح این پروتئین در حضور پالمیتات تنها بود (۰/۲۴). بررسی محیط کشت توام توسط الایزا نشان‌دهنده افزایش سینرژستیک سطح دو سیتوکین التهابی TNF- α (۵۷ برابر) و اینترلوکین-۶ (۱۷ برابر) پس از تیمار با پالمیتات بود. همچنین نتایج نشان داد که اولئات تأثیری بر میزان mRNA مولکول PTP1B نداشته اما میزان پروتئین و فعالیت آنزیمی آن را کاهش داده و همزمان حساسیت به انسولین را بهبود می‌بخشد. تیمار همزمان میوتیوب‌ها با پالمیتات و اولئات به طور کامل مانع از القای mRNA مولکول PTP1B توسط پالمیتات شد. در مجموع نتایج مطالعه حاضر حاکی از نقش PTP1B به عنوان واسطه در بروز مقاومت به انسولین عضلانی ناشی از پالمیتات بوده و کاهش آن توسط اولئات می‌تواند موجب بهبود حساسیت به انسولین شود. مطالعات آتی به روشن شدن اثر اولئات و سایر اسیدهای چرب غیراشباع بر پیام‌رسانی انسولین و به خصوص، بر بیان PTP1B کمک خواهند نمود.

واژگان کلیدی: اسید چرب آزاد، اولئات، پالمیتات، پروتئین تیروزین فسفاتاز B1، مقاومت به انسولین عضلانی

فهرست مطالب

۱	فصل اول: مقدمه و مروری بر مطالعات گذشته
۲	۱-۱ انتقال پیام انسولین و اثرات آن
۵	۲-۱ مقاومت به انسولین
۷	۳-۱ علت‌شناسی مقاومت به انسولین، نقش چاقی، محتوای چربی رژیم غذایی، و افزایش اسیدهای چرب
۱۰	۴-۱ مکانیسم‌های مولکولی ایجاد مقاومت به انسولین توسط لیپیدها
۱۴	۵-۱ نقش پروتئین تیروزین فسفاتاز B ۱ در مقاومت به انسولین ناشی از اسید چرب
۱۷	۶-۱ علت‌شناسی مقاومت به انسولین و نقش التهاب القاشده توسط لیپید
۲۱	۷-۱ اهداف تحقیق حاضر
۲۴	فصل دوم: مواد و روش‌ها
۲۵	۱-۲ مواد و وسایل لازم
۲۹	۲-۲ طرز تهیه محلول‌ها
۳۲	۳-۲ کشت و تمایز سلول‌های C ₂ C ₁₂
۳۲	۱-۳-۲ رده سلولی C ₂ C ₁₂
۳۳	۲-۳-۲ کشت سلول‌های C ₂ C ₁₂
۳۴	۳-۳-۲ تمایز سلول‌های C ₂ C ₁₂
۳۴	۴-۲ تیمار سلول‌ها با اسیدهای چرب پالمیتات و اولئات
۳۵	۵-۲ سنجش MTT جهت بررسی تاثیر اسیدهای چرب بر قابلیت زیست میوتیوب‌ها
۳۶	۶-۲ سنجش میزان برداشت گلوکز برای بررسی اثر اسید چرب بر مقاومت به انسولین
۳۸	۷-۲ سنجش بیان ژن
۳۸	۱-۷-۲ استخراج RNA
۴۰	۲-۷-۲ بررسی کیفیت و کمیت RNA های استخراج شده

۴۰ الکتروفورز ژل آگارز ۳-۷-۲
۴۱ ساخت cDNA ۴-۷-۲
۴۲ تایید تمایز سلول‌های C2C12 با استفاده از RT-PCR نیمه کمی ۵-۷-۲
۴۳ Real-time PCR بیان mRNA ژن PTP1B با استفاده از ۶-۷-۲
۴۵ Real-time PCR مورد استفاده در ۱-۶-۷-۲ مفاهیم
۴۷ رسم نمودار استاندارد و تعیین میزان کارایی واکنش PCR ۲-۶-۷-۲
۴۷ آنالیز نمودار ذوب محصولات real-time PCR جهت بررسی اختصاصی بودن واکنش ۳-۶-۷-۲
۴۸ Real-time PCR بیان ژن در ۴-۶-۷-۲ روش تعیین کمی
۵۰ Western بلات یا لکه‌گذاری ۸-۲ وسترن
۵۰ لیز سلول‌های تیمار شده ۱-۸-۲
۵۰ اندازه‌گیری میزان پروتئین تام نمونه‌ها به روش برادفورد ۲-۸-۲
۵۱ SDS-PAGE الکتروفورز ۳-۸-۲
 انتقال پروتئین‌ها از ژل به غشای PVDF، لکه‌گذاری وسترن، و آشکارسازی لکه‌های پروتئینی با ۴-۸-۲
۵۳ استفاده از سوبسترای کمی لومینسانس ۵-۳
۵۵ اندازه‌گیری فعالیت آنزیمی PTP1B ۹-۲
۵۶ کشت توام غیرمستقیم سلول‌های C2C12 و ماکروفاژهای J۷۷۴A.۱ ۱۰-۲
۵۷ اندازه‌گیری سیتوکین‌های التهابی در محیط کشت میوتیوب‌ها به روش الیزا ۱۱-۲
۵۸ آنالیزهای آماری ۱۲-۲
۵۹ فصل سوم: نتایج ۱۲-۲
۶۰ تأیید تمایز سلول‌های C2C12 با استفاده از RT-PCR نیمه کمی ۱-۳
۶۲ سنجش MTT جهت بررسی تاثیر پالمیتات و اولئات بر قابلیت زیست میوتیوب‌ها ۲-۳
۶۳ بررسی اثر اسیدهای چرب بر مقاومت به انسولین میوتیوب‌ها ۳-۳

۶۴ PTP β مهارکننده
۶۶ اثر اولئات بر مقاومت به انسولین میوتیوب‌ها
۶۷ Real-time PCR روش بیان mRNA ژن PTP β توسط
۶۸ رسم نمودار استاندارد و تعیین کارایی واکنش تکثیر
 ۲-۴-۳ آنالیز منحنی ذوب محصولات real-time PCR برای تایید اختصاصی بودن واکنش تکثیر و عدم
۷۰ آلودگی
۷۱ اثر پالمیتات بر بیان mRNA ژن PTP β
۷۳ اثر اولئات بر بیان mRNA ژن PTP β
 ۵-۳ بررسی اثر اسیدهای چرب بر میزان بیان پروتئین PTP β با استفاده از تکنیک وسترن بلات یا لکه-
۷۳ گذاری Western
۷۳ اثر پالمیتات بر میزان بیان پروتئین PTP β
۷۴ ۲-۵-۳ تاثیر اولئات بر میزان بیان پروتئین PTP β
۷۵ ۶-۳ بررسی تاثیر اسیدهای چرب بر فعالیت آنزیمی PTP β
۷۶ اثر پالمیتات بر فعالیت آنزیمی PTP β
۷۸ ۲-۶-۳ اثر اولئات بر فعالیت آنزیمی PTP β
۷۸ ۷-۳ اثر مهار اولئات بر القای بیان PTP β توسط پالمیتات
۷۹ ۸-۳ اثر التهاب ناشی از اسید چرب و ماکروفاژها بر بیان PTP β
۸۰ ۱-۸-۳ اثر هم‌افزایی پالمیتات و ماکروفاژها بر بیان پروتئین PTP β در میوتیوب‌ها
۸۱ ۲-۸-۳ اثر پالمیتات بر تولید سیتوکین‌های التهابی در محیط کشت میوتیوب‌ها
۸۳ فصل چهارم: بحث، نتیجه‌گیری و پیشنهادها
۹۵ فهرست منابع
 چکیده انگلیسی

فهرست جداول

۴۳	جدول ۱-۲ توالی پرایمرهای مورد استفاده برای تایید تمایز
۴۳	جدول ۲-۲ آماده‌سازی نمونه‌های PCR نیمه‌کمی برای تایید تمایز
۴۳	جدول ۳-۲ شرایط انجام PCR نیمه‌کمی برای تایید تمایز
۴۹	جدول ۴-۲ آماده‌سازی نمونه‌های Real-time PCR
۴۹	جدول ۵-۲ شرایط انجام Real Time PCR
۵۲	جدول ۶-۲ حجم‌های مورد استفاده برای تهیه ژل جداکننده ۸ درصد
۵۲	جدول ۷-۲ حجم‌های مورد استفاده برای تهیه ژل متراکم‌کننده ۴ درصد

فهرست نمودارها

نمودار ۱-۳	نتایج آنالیز نیمه کمی محصولات RT-PCR ژنهای دسمین و بتا-اكتين در روزهای متوالی
۶۱	تمایز
۶۲	نمودار ۲-۳ نتایج تست MTT پس از تیمار با غلظت‌های مختلف پالمیتات
۶۳	نمودار ۳-۳ نتایج تست MTT پس از تیمار با غلظت‌های مختلف اولئات
۶۵	نمودار ۴-۳ اثر پالمیتات بر برداشت گلوکز توسط میوتیوب‌ها و نقش PTP1B
۶۶	نمودار ۵-۳ اثر اولئات بر برداشت گلوکز توسط میوتیوب‌ها
۶۸	نمودار ۶-۳ نمودار پیشرفت واکنش تکثیر نمونه‌های استاندارد با پرایمر بتا-اكتين
۶۹	نمودار ۷-۳ نمودار پیشرفت واکنش تکثیر نمونه‌های استاندارد با پرایمر PTP1B
۶۹	نمودار ۸-۳ نمودار استاندارد دو پرایمر بتا-اكتين و PTP1B
۷۰	نمودار ۹-۳ نمودار ذوب نمونه‌های استاندارد تکثیرشده با پرایمر بتا-اكتين
۷۱	نمودار ۱۰-۳ نمودار ذوب نمونه‌های استاندارد تکثیرشده با پرایمر PTP1B
۷۲	نمودار ۱۱-۳ اثر پالمیتات بر بیان mRNA ژن PTP1B در میوتیوب‌ها
۷۲	نمودار ۱۲-۳ اثر اولئات بر بیان mRNA ژن PTP1B در میوتیوب‌ها
۷۴	نمودار ۱۳-۳ اثر پالمیتات بر بیان پروتئین PTP1B در میوتیوب‌ها
۷۵	نمودار ۱۴-۳ اثر اولئات بر بیان پروتئین PTP1B در میوتیوب‌ها
۷۷	نمودار ۱۵-۳ اثر پالمیتات بر فعالیت آنزیمی PTP1B
۷۷	نمودار ۱۶-۳ اثر اولئات بر فعالیت آنزیم PTP1B
۷۹	نمودار ۱۷-۳ اثر اولئات بر بیان mRNA ژن PTP1B در میوتیوب‌های تیمارشده با پالمیتات
۸۰	نمودار ۱۸-۳ اثر پالمیتات و ماکروفاژها بر بیان پروتئین PTP1B در میوتیوب‌ها
۸۱	نمودار ۱۹-۳ اثر افزایشی پالمیتات و ماکروفاژها بر تولید سیتوکین‌های التهابی در محیط کشت میوتیوب‌ها

فهرست شکل‌ها

- شکل ۱-۱ تصویر شماتیک مسیر انتقال پیام انسولین ۴
- شکل ۲-۱ مکانیسم پیشنهادی Randle برای مهار پیام‌رسانی انسولین توسط اسیدهای چرب ۱۱
- شکل ۳-۱ گروه دیگری از مکانیسم‌ها برای نحوه اثر اسیدهای چرب بر مقاومت به انسولین عضلانی ۱۳
- شکل ۴-۱ کاهش تیروزین فسفریلاسیون گیرنده انسولین و ۱-IRS توسط تیروزین فسفاتاز B۱ ۱۶
- شکل ۵-۱ میانگنش مستقیم بین مسیر انتقال پیام انسولین و مسیرهای انتهایی ۲۰
- شکل ۱-۲ مراحل سنتز cDNA از RNA تام ۴۲
- شکل ۲-۲ اصول عملکرد سایبر گرین I ۴۵
- شکل ۱-۳ تصویر سلول‌های C۲C۱۲ پیش از آغاز تمایز و در پایان روز چهارم تمایز ۶۰
- شکل ۲-۳ تصویر الکتروفورز محصولات RT-PCR ژن‌های دسمین و بتا-اکتین در روزهای متوالی تمایز ... ۶۱

فصل اول

مقدمه و

مروری بر مطالعات گذشته

۱-۱. انتقال پیام انسولین و اثرات آن

انسولین هورمون آنابولیکی است که عملکرد آن برای تکوین و رشد بافت‌ها و حفظ هومئوستاز گلوکز لازم است. انسولین توسط سلول‌های بتای پانکراس در پاسخ به افزایش میزان گلوکز و اسیدهای آمینه خون پس از صرف غذا ترشح می‌شود. تنظیم هومئوستاز گلوکز توسط این هورمون در جایگاه‌های متعددی انجام می‌گیرد. عمده‌ترین بافت‌های هدف انسولین عبارتند از عضلات اسکلتی و قلبی، بافت چربی، و کبد. در بافت عضله گلوکز پس از ورود به سلول و فسفریله‌شدن توسط هگزوکیناز، به صورت گلیکوژن ذخیره شده و یا صرف تولید ATP می‌گردد. در آدیپوسیت‌ها و کبد گلوکز به ترتیب عمدتاً به صورت لیپید و گلیکوژن ذخیره می‌شود. انسولین با مهار گلوکونئوژنز و گلیکوژنولیز کبدی تولید گلوکز را در این بافت کاهش داده و از سوی دیگر موجب برداشت گلوکز توسط عضله و بافت چربی می‌گردد. انسولین همچنین متابولیسم لیپیدها را متاثر ساخته، سنتز لیپید را در کبد و سلول‌های چربی افزایش می‌دهد. در آدیپوسیت‌ها انسولین همچنین با مهار آنزیم لیپاز حساس به هورمون موجب مهار لیپولیز و کاهش رها شدن اسیدهای چرب می‌گردد. مجموع این اثرات موجب افزایش کلیرانس گلوکز از خون و افزایش مصرف آن توسط سلول‌ها و در نهایت، هومئوستاز گلوکز می‌شود [۱].

اتصال انسولین به گیرنده‌اش که یک گلیکوپروتئین سطح سلولی است باعث فعال شدن دو مسیر اصلی انتقال پیام متابولیک و میتوژنیک می‌شود. این گیرنده سطح سلولی عضوی از خانواده گیرنده‌های دارای خاصیت تیروزین‌کینازی است که از دو زیرواحد α و دو زیرواحد β تشکیل شده که توسط پیوندهای

دی‌سولفید به هم متصل‌اند [۲، ۳]. مهمترین واقعه‌ای که پس از اتصال انسولین به گیرنده‌اش رخ می‌دهد فعال شدن عملکرد ذاتی تیروزین‌کینازی آن است که باعث اتوفسفریلاسیون تیروزین‌های خاصی در دمین درون سلولی این گیرنده می‌شود [۴]. این رخداد به نوبه خود این امکان را برای تعدادی از پروتئین‌های قلابی^۱ که سوبسترای گیرنده انسولین هستند فراهم می‌کند که از طریق میانکنش بین موتیف PTB^۲ شان با موتیف‌های فسفوتیروزین در گیرنده انسولین به آن متصل شده و تبدیل و انتقال پیام را به سایر اجزای مسیر ممکن سازند. تعدادی از این پروتئین‌های قلابی عبارتند از: سوبستراهای گیرنده انسولین (IRS ها^۳)، Shc^۴، و پروتئین APS^۵. مهم‌ترین مولکول سوبسترای گیرنده انسولین در عضله که به موتیف‌های فسفوتیروزین در گیرنده انسولین متصل می‌شود IRS-۱ نام دارد. این مولکول یکی از مهمترین پروتئین‌های دخیل در تنظیم متابولیسم گلوکز در عضله محسوب می‌گردد [۵]. مسیر پیام‌رسانی انسولین از این مولکول به بعد به دو مسیر متابولیک و میتوزنیک مجزا شده (شکل ۱-۱) و مسیر متابولیک از طریق مسیر فسفاتیدیل اینوزیتول ۳ کیناز^۶ (PI3K) تنظیم می‌شود. فعال شدن PI3K که از طریق اتصال زیرواحد تطبیقی‌اش به IRS-۱ رخ می‌دهد موجب افزایش سطوح فسفاتیدیل اینوزیتول ۳، ۴- بیس فسفات (PIP_۲) و فسفاتیدیل اینوزیتول ۳، ۴، ۵- تری فسفات (PIP_۳) می‌گردد. این پیک‌های ثانویه با فعال کردن کیناز وابسته به فسفوانیزوتید-۱ (۱-PDK^۷) موجب فسفریله و در نتیجه فعال شدن پروتئین کیناز B (PKB یا Akt) و ایزوزیم‌های غیرمعمول پروتئین کیناز C (PKC) به نام‌های PKC α و PKC λ می‌شوند [۶-۸]. هم PKB و هم PKC های غیرمعمول موجب جابجایی وزیکول‌های حاوی انتقال‌دهنده گلوکز (GLUT^۸) از سیتوپلاسم به غشای پلاسمایی و قرارگیری‌شان در عرض غشای پلاسمایی و در نتیجه

¹ Docking proteins

² Phospho-tyrosine binding domain

³ Insulin receptor substrates

⁴ Src homology collagen

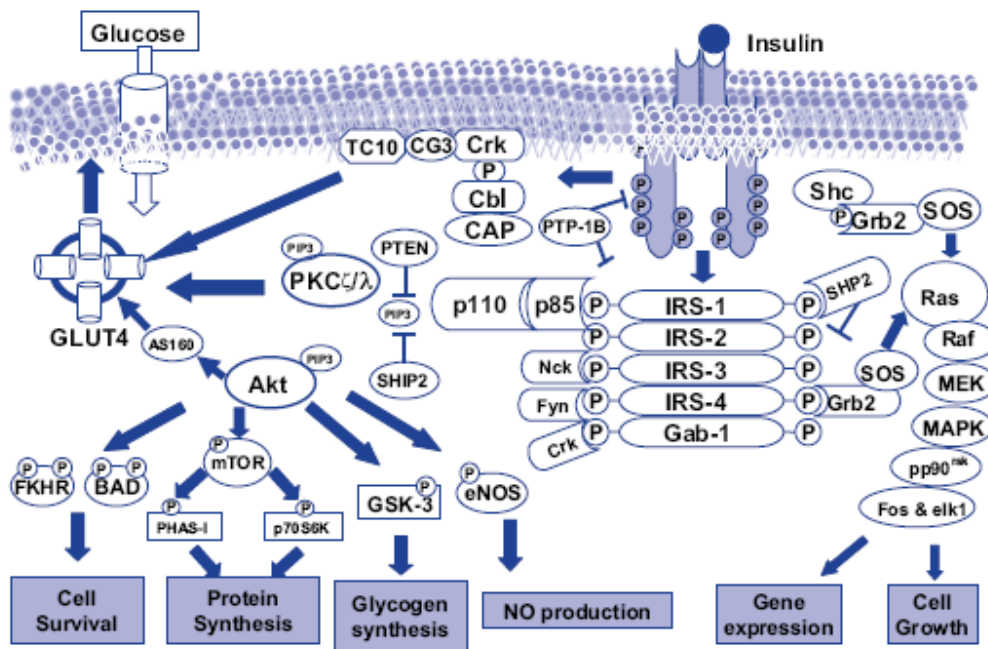
⁵ Adaptor protein with a PH and SH2 domain

⁶ Phosphatidyl inositol 3 kinase

⁷ Phosphoinositide-dependent kinase-1

⁸ Glucose transporter

برداشت وابسته به انسولین مولکول گلوکز می‌گردند [۹، ۱۰]. علاوه بر مسیر PI3K، برداشت گلوکز از طریق مسیر مستقل از PI3K به نام مسیر CAP/TC10 نیز انجام می‌گیرد [۱۱].

شکل ۱-۱. تصویر شماتیک مسیر انتقال پیام انسولین [۱۲].

دیگر مسیر متابولیکی که توسط انسولین فعال می‌شود مسیر سنتز گلیکوژن است. PKB فعال موجب فسفریله و غیرفعال شدن گلیکوژن سنتاز کیناز-۳ (GSK-۳^۱) که مهارکننده اصلی گلیکوژن سنتاز عضلانی است شده و به این ترتیب موجب تبدیل گلوکز درون سلولی به گلیکوژن می‌گردد. انسولین همچنین با فسفریلاسیون زیرواحد تنظیمی مرتبط با گلیکوژن به نام PP1^۲ باعث افزایش دفسفریلاسیون گلیکوژن سنتاز توسط این مولکول و در نهایت افزایش فعالیت گلیکوژن سنتاز می‌شود. نتیجه این وقایع افزایش برداشت و مصرف گلوکز توسط سلول است [۱۳، ۱۴].

^۱ Glycogen-synthase kinase-3

^۲ Type 1 protein phosphatase

در عضله اسکلتی مسیر PI3K عمدتاً در کنترل متابولیسم گلوکز نقش دارد، در حالی که اثرات میتوزنیک انسولین بیشتر توسط Shc و فعال‌سازی مسیر Ras-MAPK^۱ اعمال می‌شوند. در مسیر میتوزنیک تعدادی از مولکول‌های تطبیقی حاوی SH2^۲ از جمله p85 و Grb-2^۳ به سوبستراهای گیرنده انسولین مثل اشکال فعال IRS-1 و Shc متصل شده و با فعال کردن پروتئین تبادل‌گر نوکلئوتید به نام m-SOS^۴ باعث تبادل GDP با GTP بر روی Ras و فعال شدن Raf می‌شوند. Raf گروهی از کینازها از جمله MEK1^۵ و MEK2 را فسفریله و فعال می‌کند. این MAP کینازها با فسفریله کردن انواع مختلفی از فاکتورهای رونویسی در هسته سلول موجب تغییر بیان ژن‌ها و پروتئین‌ها و رشد و تمایز سلولی می‌شوند. گرچه چنین به نظر می‌رسد که فعال شدن MAP کینازها توسط انسولین اهمیت کمتری در کنترل متابولیسم گلوکز در مقایسه با مسیر PI3K دارد، اما این دو مسیر تأثیرات متقابل مثبت و منفی بر یکدیگر بر جای می‌گذارند [۱۵، ۱۶]. انسولین همچنین می‌تواند سنتز پروتئین را در سطح ترجمه به وسیله فسفریله کردن PV0S6 و 4E-BP1 افزایش دهد. فسفریله شدن مولکول اخیر باعث جدا شدن آن از 4E-eIF و در نتیجه افزایش پروتئین‌سازی می‌شود [۱۰].

۲-۱. مقاومت به انسولین

مقاومت به انسولین یک وضعیت پاتولوژیک است که در آن پاسخ‌دهی بافت‌های هدف به سطوح نرمال انسولین خون کاهش می‌یابد. پیامد مقاومت به انسولین افزایش تولید گلوکز کبدی و کاهش برداشت گلوکز توسط بافت‌های عضله و چربی است. به علاوه سنتز لیپید در بافت چربی کاهش یافته و در عوض، لیپولیز کنترل نشده که ناشی از عدم تأثیر انسولین بر لیپاز حساس به هورمون است موجب افزایش رها شدن اسیدهای چرب از این بافت می‌گردد. کل این وقایع منجر به عدم توانایی انسولین در حفظ سطوح

¹ Ras-mitogen activated protein kinase

² Src homology-2

³ Growth receptor binding protein-2

⁴ Mammalian Son of Sevenless

⁵ MAPK/ERK kinase

نرمال گلوکز و هومئوستاز لیپید می‌شوند، در نتیجه مقادیر بیشتری از انسولین برای حفظ سطح نرمال گلوکز خون ترشح می‌شود. هایپرانسولینمی جبرانی که ناشی از افزایش ترشح انسولین از سلول‌های بتای پانکراس است یکی از خصوصیات انفکاک‌ناپذیر مقاومت به انسولین به شمار می‌رود [۱]. تظاهرات بالینی مقاومت به انسولین عبارتند از چاقی احشایی^۱ [۱۷]، اکانتوزیس نیگریکانس^۲ [۱۸]، آکنه، هیرسوتیسم [۱۹]، و استئاتوز کبدی [۲۰]. مقاومت به انسولین با تعدادی از بیماری‌ها مانند عفونت مزمن [۲۱]، سندرم تخمدان پلی‌کیستیک [۲۲]، و انواع لیپودیسטרופی همراه بوده و در پاتوژنز دیابت، افزایش فشار خون، بیماری‌های قلبی-عروقی، و روی هم رفته سندرم متابولیک نقش کلیدی ایفا می‌کند [۲۳-۲۶]. شیوع کلی مقاومت به انسولین در جمعیت‌های گوناگون ۱۰ الی ۲۵ درصد است [۲۷].

قسمت عمده شناخت فعلی ما از پاتوفیزیولوژی مقاومت به انسولین طی مطالعات *in vivo* در مدل‌های حیوانی و انسان با استفاده از تکنیک euglycaemic hyperinsulinaemic clamp به دست آمده است. در این تکنیک میزان مصرف گلوکز انفیوز شده در حضور انسولین اندازه‌گیری می‌شود. این مطالعات نشان دادند که این میزان در حالات مقاومت به انسولین کاهش می‌یابد، لذا اختلال در مصرف گلوکز در حضور انسولین به عنوان مقیاسی از مقاومت به انسولین در نظر گرفته می‌شود [۲۸]. مقیاس‌های دیگر مقاومت به انسولین عبارتند از سطح انسولین ناشتای پلاسما [۲۹]، اندکس HOMA^۳ [۳۰]، QUICKI^۴ [۳۱]، و اندکس McAuley [۳۲].

مطالعات *in vivo* نشان داده‌اند که از میان بافت‌های هدف انسولین عضله اسکلتی جایگاه اصلی برداشت گلوکز در حضور انسولین است به طوری که حدود ۷۵ درصد از مصرف وابسته به انسولین گلوکز کل بدن پس از صرف غذا توسط این بافت انجام می‌پذیرد. در نتیجه اختلال در برداشت گلوکز توسط این بافت بیشترین سهم را در ایجاد مقاومت به انسولین کل بدن ایفا می‌کند [۳۳]. لذا بخش عظیمی از

¹ Visceral obesity

² Acanthosis Nigricans

³ Homeostasis model assessment

⁴ Quantitative insulin sensitivity check index